Registered M. 916.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஶிஷ்யஸபைப் பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 3.] பரிதாபி ஹு பங்குனி மீ". [ஸஞ்சிகை 2.

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் ... ... 41.
2. பகவானுடைய தயை க்ஷாந்தி ஔதார்யம்
   ஸ்ரீ. எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் ... ... 5[illegible].
3. ப்ருதா தேவி
   ஒரு பௌராணிகர் ... ... 58.
4. ஹிந்து ஸ்த்ரீகளின் நிலைமை
   ஒரு ஹிந்து ... ... 64.
5. ஸங்க்ரமண புண்யகால நிர்ணயம்
   ஓர் ஜ்யோஸ்திகர் ... ... 70.
6. கடிதங்கள் ... ... 72.
7. புஸ்தக விமர்ஶம் ... ... 77.
8. வர்த்தமானங்கள் ... ... 78.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஶிஷ்ய ஸபையின் கார்யதர்ஶியால்

ப்ரதி மாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்னாகரம் அச்சாபீஸ், சென்னை.

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 2-0-0] [Single Copy As. 3.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Editor.—S. VASUDEVACHARIAR B. A., L. T.

Vol. 3—No. 2.

March 1913.

NOTICE.

All contributions etc. should be addressed to **The Editor,** and all business letters, moneyorders etc. to **The Manager,** the Vedanta Dipika, 11 Kesavaperumal Sannidhi Street, Mylapore, Madras. Communications intended for publication in the succeeding issue should, as far as possible, reach the Editor not later than the 15th of the month. The Secretaries of affiliated asssciations are requested to send in every month advertisements and reports of meetings for publication.

Subscribers are requested to send their subscriptions for Vol. 3 as early as possible. Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவது "பத்ராதிபர்" என்கிற விலாஸத்திற்கும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும், கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸ மாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் "மானேஜர், வேதாந்ததீபிகை, கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதிவீதி, மயிலாப்பூர்" என்கிற விலாஸத்திற்கும் அனுப்பப்படவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் 15உக்குள் கிடைக்கும் விஷயங்கள்தான் அந்தந்த மாஸத்து ஸஞ்சிகையில் ப்ரசுரம் செய்யப்படும். ப்ரதி மாஸமும் பிரிவுகளின் கார்யதர்சிகள் அங்கங்கு நடக்கும் விசேஷ வ்ருத்தாந்தங்களை தீபிகையில் ப்ரசுரம் செய்யும்பொருட்டு எழுதி அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். சந்தாதாரர்கள் எல்லோரும் மூன்றாவது வருஷச் சந்தாவை விளம்பமில்லாமல் அனுப்பவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபிலமடத்து ஶிஷ்யஸபைப் பத்ரிகை.

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.

ஸம்புடம் 3.] பரீதாபி ஸு பங்குனிமீ [ஸஞ்சிகை 2.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

த்ருஹ்யந்நக்ஷத்ரம் தஸ்யவணூம் ப்ரவிகசரஜஸம்பராம் ஸாரம் உதயாதே - பஞ்சாஶத்கசாரவ்யாதாந நாபே விஜய ஸமே ப்ரதிஷ்டாஸு லேக நவஶ்யா ||

"க்ஷேத்ரே விஶ்வாஸ: ஶ்வபசக்ருதகே ஸம்ஸ்காராஸ: கபா
லே ஷம்பாம்ஹ: பசுவிஷிஷ்டம்லே ஸுஜநதா |
பரிக்ஷீணாசாரே ஶ்ருத ஸந்ய நீதேஷு
நிம்ந: ஸ்வத:ஸித்தாம் ஶ்ரேஷ்டிம் த்யஜதி விபரீ
தம் ச பஜதி ||"

ஜாதி வ்யவஸ்தை.

ரத்நம் தான் இருக்கவேண்டிய விடத்தில் இருந்தாலொழிய ஶோபிக்காது. அதுமாத்திரமல்ல: தகாதவிடத்தில்

போனால், தனக்கு ஸ்வபாவமாக இருக்கும் ஶுத்தி நஷ்டமாகப் போவதன்றிக்கே விபரீதமான அஶுத்தியும் ஜநிக்கிறது என்பது உண்மையே. அபதத்தில் போகும் புத்தியை யுடையவனுக்கு ஶ்ருதம் உண்டானால், அது அநர்த்தத்தை விளைவிக்காமல் நன்மையைச் செய்வது முண்டோ? ஆதுநிக ரீதிப்படி வித்யாப்யாஸம் செய்து ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலும் அதில் எழுதப்பட்டுள்ள ஶாஸ்த்ரங்களிலும் பரிமிதமான தேர்ச்சி யடைந்து ஸ்வல்ப வாக்மித்வத்தையும் பெற்றிருக்கும் சில வித்வான்கள் ஜாதிவ்யவஸ்தையைக் குறித்துப் பல விடங்களில் உபந்யாஸம் செய்வதையும், பத்ரிகைகளில் விஶேஷித்து எழுதுவதையும் நாம் அடிக்கடி பார்த்துவருகிறோம். மநுஷ்யஜாதிக்குள் பேதபாவனைகூடாது என்பதும், ப்ரத்யக்ஷமாக இருக்கும் ஶுத்தி அஶுத்தி நீங்கலாக வேறு ஶுத்தி அஶுத்திகள் இல்லை என்பதும், ஜந்மப்ரயுக்தமாக ஒரு விதமான ஔத்கர்ஷமும் ஒருவனுக்கும் ஜநிக்காது என்பதும் அவர்களுடைய முக்யமான கொள்கை. இந்தத்தேஶத்து ஜநங்கள், பஹு காலமாக, பிறப்பினால் மனிதர்களுக்குள் ஒரு விஶேஷத்தைப் பொருத்த அஜ்ஞதையால் அவலம்பித்துக்கொண்டு தேஶத்துக்கு அளவற்ற தீங்கை விளைவித்துவிட்டார்களென்று அவர்கள் பஹு ப்ரகாரமாக ஶோகிக்கிறார்கள். அவர்கள் கொள்கைப்படி, இக்காலத்தில் நமக்கு நேரும் துக்கமெல்லாம் ஜாதி வ்யத்யாஸ பாவனையினாலேயே ஏற்படுகின்றதே தவிர மற்ற எக்காரணத்தினாலும் ஏற்படவில்லை. இந்த ஜாதி ப்ரயுக்தமான ஒரு வ்யத்யாஸம் மாத்திரம் நமக்குள் இராமலிருந்தால், நாம் மிகவும் மேன்மையான ஸ்திதியி லிருந்திருப்போமென்றும், இப்பொழுது நாம் பரஸ்பரம் த்வேஷிப்பது போல த்வேஷிக்கமாட்டோ மென்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி மஹத்தான ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கெல்லாம் ப்ரதிபந்தகமாக இருக்கும் இந்த ஜாதி வ்யத்யாஸத்தை நிவ்ருத்தி செய்யும் பொருட்டே, பரதுக்காஸஹிஷ்ணுக்களாக இருக்கும் இவர்களில் அநேகர், தங்களுக்குப் பலம் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவையும் கைக்கொண்டு, ராஜாங்கத்தாருடைய ஸஹாயம் லப்யமானால் அதையும் அவலம்பித்து ஜாதியை அழிக்கவேண்டுவதற்கான உபாயங்களைத் தேடுவதையே ஸ்வதர்மமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களின் ப்ரயத்நம் தேஶத்தின் ஆநுகூல்யத்தின் பொருட்டு ஆகுமா? என்பதை நாம் விசாரிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது, இவர்களால் குறித்துக் காட்டப்படும் துன்பங்களெல்லாம் நாம் ஜாதியை ஒத்துக்கொண் டிருப்பதனாலே உண்டானவையானால், அவ்வளவு துக்க ஹேதுவான அந்த ஜாதியை நாம் வேரறுப்பாக அறுக்க முயற்சிசெய்வது ந்யாயத்திற்கு ஒத்தேயிருக்கும். ஆனால், ஆக்ரஹமின்றிக்கே வஸ்து ஸ்திதியைப் பரிசோதித்துப் பார்க்குமளவில் இந்தத் துன்பங்களுக்கு வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றனவென்றே தோன்றுகிறது. ஓர் அநுமாநம் செய்ய வேண்டுமானால் ஸமீசீந தர்க்கம் அவஶ்யமன்றோ? 'ஜாதிபேதமிருக்குமிடத்தில் இவ்வகையான துன்பங்கள் காணப்படுகின்றன' என்பது மாத்திரம் ஜாதிபேதம் துன்பங்களுக்குக் காரணமென்று சொல்வதற்குத் தகுந்த ஹேதுவாகுமா? ஜாதிபேதமில்லாதவிடங்களில் துன்பங்களில்லையானால் இவர்களுடைய அநுமாநம் ஸித்திக்குமே தவிர, அப்படிக்கு இல்லாவிடில் ஸித்தியாதே. இந்த வ்யாப்தியை இவர்கள் கண்டிருக்கிறார்களா? என்று இவர்களையே கேட்போம். பல தேஶத்துச் சரித்ரங்களைப் படித்து லோக வ்யவஹாரத்தை அறிந்திருக்கும் இவர்கள் அந்தரங்கத்திற்கு விரோதமில்லாமல் 'இம்மாதிரியான வ்யாப்தி உண்டு.' என்று சொல்லத் துணிவார்களோ? அப்படிச் சொன்னாலும் அது ஸர்வ ஸம்மதமாகுமோ? ஆகாது; ஆதலால், ஜாதிபேதத்தினாலே தீங்கு விளைகின்றது என்று சொலவது ஸரியான அநுமாநமன்று.

அதை ஸரியான அநுமாநமென்று ஒத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் விரும்புகிறபடி ஜாதிபேதத்தைப் போக்கடிப்பது ஸாத்யமான விஷயமென்று நம்முடைய புத்தியில் தோன்றவில்லை. நம்மிடத்தில் காமக்ரோதாதிகளிருக்கும் வரையில் ஒருவிதமான ஜாதிபேத மில்லாவிட்டால் மற்றொருவிதமான ஜாதிபேத மிருந்து கொண்டே இருக்கும். ப்ராக்ருதமான ரஜஸ் தமோ குணங்கள் நம்மைவிட்டு விலகி, ஶுத்தமான ஸத்வ குணமே நம்மிடத்தில் தலையெடுத்து நின்றால், அப்பொழுது, மஹாயோகிகளுடையதென்று சொல்லப்படும் ஸமதர்ஶித்வம் நமக்கு உண்டாகி நாம் கலக்கமற்ற ஐகமத்யத்தைக் கைக்கொண்டு நிற்போமென்பது நிஶ்சயமே. அது இந்தக் கர்மபூமியில் கிடைக்கத் தகுந்ததா? எவ்விடத்திலாவது அப்படிப்பட்ட ஐகமத்யத்தை நாம் பார்க்கிறோமா? அநேக தேஶங்களைப்பற்றி இப்பொழுது எழுதப்பட்டுள்ள சரித்ரங்கள் உண்மையாக இருந்தால், அந்தந்த விடங்களி

லிருக்கும் ஜநங்கள் ஒவ்வொரு விதமான பேதத்தைக் கைப்பற்றி, சிலர் உயர்ந்தவரென்றும் சிலர் தாழ்ந்தவரென்றும் இத்யாதியான வ்யவஹாரங்களைச் செய்துகொண்டு, அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி நடந்து வருகிறார்களென்றே நாம் அறிகிறோம். இந்த அம்சத்தில் நமது தேசம் தனிமையாகவும் ஜகத் விசித்ரமாகவும் நிற்கவில்லை. ஆகையால், த்ரிகால ஜ்ஞாநிகளான மஹர்ஷிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டு பஹு காலமாக மிகுந்த நன்மைகளுக்கெல்லாம் ஹேதுவாக இருந்துகொண்டு வழங்கிவந்திருக்கும் இந்த வர்ணாச்ரம பேதத்தைத் தொலைக்க யத்நிக்கும் இவர்களுடைய ப்ரவ்ருத்தி, நமக்குள் மிகுந்த சைதில்யத்தை உண்டுபண்ணி, இன்னும் அதிகமாக வருத்தக் கூடிய பரஸ்பர பேதங்களுக்கே ஹேதுவாகு மென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. இதை அறியாமல் மூடத்தனமான ஓர் ஆக்ரஹத்துடன் அநேகர் பரிச்ரமப் படுகிறார்களே என்பது நமக்கு அளவற்ற வருத்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. வ்யபதிஷ்டர்களாக இருக்குமவர்கள் இப்படி ப்ரவ்ருத்தித்துவிட்டால் லோகம் எந்த ஸ்திதிக்கு எவ்வளவு சீக்ரத்தில் வந்துவிடுமென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

நாம் பரஸ்பரம் த்வேஷமற்று ஹிதைஷிகளாக இருக்கவேண்டுமென்பது அவச்யமே. அந்தநிலையை ஸம்பாதித்துக்கொள்வதற்கு இவர்கள் அநுஷ்டிக்கும் மார்க்கம் ஸரியானதல்லவென்பது தான் நம்முடைய அபிப்ராயம். ச்ருதியிற் சொல்லப்பட்டதான சாதுர் வர்ண்யமாகிற ஜாதிகளின் ஸாங்கர்யத்தைத் தேடாமலே, கேவலம் அபிப்ராயபேதத்தினால் உண்டாகியிருக்கும் மதபேதங்களையும் அது காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும் த்வேஷத்தையும் தூர விலக்கி, நாம் அந்யோந்யம் ஸௌஹார்த்தமுள்ளவர்களாக இருப்பது துஸ்ஸாத்யமன்று. நாம் பரஸ்பரம் த்வேஷித்து வருந்துவதைப்பற்றி சோகிக்கும் இந்த வ்யபதிஷ்டர்களும் இன்னும் உபசாந்தர்களாக அநேக இடங்களில் தென்படும் மஹான்களும் ஸ்வாநுஷ்டாநத்தினாலும், காலதேச வர்த்தமானங்களை யறிந்து இதரர்களுக்குப் போதிப்பதனாலும், கேவலம் மனிதர்களுக்குள் மாத்திரமன்றிக்கே, ஸர்வபூதங்களுக்குள்ளும் அவச்யம் இருக்கவேண்டுவதான ஸௌஹார்த்தத்தை நன்றாக லோகம் முழுவதற்கும்

வற்புறுத்தக்கூடும். 'ஸர்வஹிதஸாஹாய்யார்ஹா:' என்று சொல்லியிருக்கிறபடி பத்து ஜநங்களாவது இந்த லோகத்தில் தென்பட்டால் லோகம் க்ஷேமத்தை அடைந்துவிடுமென்பதில் ஆக்ஷேபமு மிருக்குமோ?

∴ ∴ ∴

"விதிரேவ விசேஷகர்ஹணீய: கரட: த்வம் கரட க்ஷுதா வராய: - ஸஹகாரதரௌ வகீர யதேஷ்ட ஸஹவாஸம் ஸரலே ந கோகிலே ந ॥" நமது

ஸ்வதேச பண்டிதர்கள்.

தேச பாஷைகளாகிற ஸம்ஸ்க்ருதம் த்ரமிடம் தெலுங்கு கன்னடம் மலேயாளம் ஹிந்துஸ்தாநி முதலிய பாஷைகளில் பரிச்ரமப்பட்டு அவைகளில் ப்ராவீண்யத்தை அடைந்து மஹாகவிகளாலும் மஹர்ஷிகளாலும் சொல்லப்பட்டுள்ள நல்வழிகளையும் கம்பீரமான பாவங்களையும் நன்ருக உணர்ந்திருக்கும் நமது பண்டிதர்கள் இப்பொழுது மிகுந்த சோச்யமான் தசையை அடைந்திருக்கிருர்கள் என்பது அநேகமாக எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். வித்யாபிவ்ருத்தி ஸம்பந்தமான வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கும் ஜநங்களுள் தேசபாஷை பண்டிதர்களை வெறுக்காதவர் ஸ்வல்பமே; வேறு விதமான வ்யாபாரங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்குமவர்கள், பண்டிதர்விஷயமாக ஔதாஸீந்யத்தை வஹிக்கிருர்களே தவிர, அவருடைய ஜ்ஞாநத்திற்குத் தகுந்த கௌரவத்தைப் பாராட்டுவதாக நமக்குத் தெரியவில்லை. இது மிகவும் சோகிக்கத்தகுந்ததே. ஔதாஸீந்யத்தை வஹிக்குமவர்களுடன் நமக்கு யாதொரு விவாதமு மில்லை. அர்த்தார்ஜநத்தில் ஊக்கமுள்ள நமக்கு அர்த்த ஸம்பாதநத்திற்கு உபயோகமில்லாத பண்டிதாபிமாநம் கார்யகாரி யாகாது; ஆனல், அந்தப் பண்டிதர்களின் ஸத்தையே லோகத்திற்கு அநர்த்தாவஹமென்று நினைத்து அவர்கள் நசித்துவிடவேணு மென்று ப்ரார்த்திப்பவர்களுடன் நமக்கு விவாதமுண்டு. அஜ்ஞதையினுலாவது ஆக்ரஹத்தினுலாவது அவர்கள் அம்மாதிரியான எண்ணங்கொண்டவர்களாக இருந்தால், அவர்களுடைய தவறுதலை எடுத்துக் கூறவேண்டியது நம்முடைய தர்மமே.

பண்டிதர்களே அவர்கள் இவ்விதமாகத்வேஷிப்பதற்கு அநேக காரணங்க ளிருக்கலாம். அவைகளுள் முக்யமென்று அவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்படும் காரணமாவது - ஜ்ஞாநத்திற்கு ஸமீசீந மான பயிற்சியைக் கொடுக்கத்தகுந்த நல்ல க்ருதிகள் ஸ்வதேஶ பாஷைகளிலில்லையென்றும், நம்மால் மஹாகவிகளென்று கொண் டாடப்படுமவர்கள் ஆதுநிக ரீதிப்படி கவிகளுக்கு இருக்க வேண் டிய குணங்கள் பொருந்தினவர்க ளல்லவென்றும், இம்மாதிரியான க்ருதிகளைப் படித்து அதனால் தேர்ச்சியடைந்திருக்கும் பண்டிதர் கள் ஸரியான தேர்ச்சியுடன் கூடினவர்களல்லரென்றும், அப்படிப் பட்ட பண்டிதர்களைப் பாடஶாலாதிகளில் தமக்குத் துல்யமான அதிகாரத்தில் இதுவரையில் வைத்திருந்தது மௌட்ய பரீவாஹ மென்றும், அம்மாதிரியான ஸ்தாநங்களைத் தகுந்த யோக்யதை யின்றிக்கே அவர்கள் அபேக்ஷிப்பது ந்யாய விரோதம் என்றும் கூறுவதுதான். இதற்கு நாம் என்ன ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லுகிறது? அப்ரியமாக இருந்தாலும் உண்மையைப் பேசவேண்டியது அவஶ் யமே. 'நம்முடைய பாஷைகளிலுள்ள க்ருதிகளை இவர்கள் நன் ருகப் பார்க்கவில்லை; பார்த்திருக்கும் பக்ஷத்தில், குணதோஷ க்ரஹணத்தில் தகுந்த அதிகாரிகளாக இருக்கும் இவர்கள் இப் படி ஆக்ஷேபிக்கமாட்டார்கள்' என்பதே நம்முடைய ப்ரத்யுத் தரம். மஹாகவிகள் ஏற்படுவது உத்திஷ்டமான ஓரே பாஷா ஸம் பந்தத்திலும் ஓரே தேஶத்திலும் தான் என்கிற நியமமொன்று மில்லை. இங்கிலாந்து முதலிய தேஶங்களிலும் இங்க்லீஷ் முத லிய பாஷைகளின் ஸம்பந்தமாகவும் நல்ல க்ருதிகள் ஏற்பட்டுப் பிறருக்குப் பயிற்சியைக் கொடுக்கத்தகுந்தவையாக அவைக ளிரு க்கும் பக்ஷத்தில், ஏன் வேறு தேஶங்களிலும் அம்மாதிரியான க்ருதிகள் உண்டாகியிருக்கக்கூடாதென்று நமக்குத் தெரியவில்லை. தைவம் அவ்வளவு பக்ஷபாதி யல்லவே. தவிரவும், ஸம்ஸ்க்ருதம் தமிழ் முதலிய சில பாஷைகளை நேரில்படித்துப் பார்த்ததனாலும், மற்றும் சில பாஷைகளின் விஷயங்களில் ஆப்தர்களுடைய வாக் யங்களினாலும், இங்க்லீஷ்பாஷையி லிருக்கும் காவ்யங்களுக்குத் துல்யங்களாக அநேக க்ரந்தங்கள் இந்தப் பாஷைகளில் இருக்கின் றன வென்றே நாம் அறிகிறோம். காவ்யங்களுக்கு எம்மாதிரியான சிறப்பை இவர்கள் அபேக்ஷிக்கிறார்களோ அம்மாதிரியான சிறப் புள்ளவைதான் இவைகள் என்பதில் நமக்குக் கொஞ்சமேனும்

ஸந்தேஹமில்லை, ஆகையால், இந்தப் பண்டிதர்களுக்கு ஸரியான பயிற்சி ஜநிக்க ஹேதுக்களில்லையென்று சொல்வதாவது, அவர்கள் பாடஸாலைகளில் பெரிய பதவியை அபேக்ஷிப்பது ந்யாய விருத்தமென்று சொல்வதாவது ந்யாய்யமாகாது.

ஆனால், பண்டிதர்களுக்கு இங்க்லீஷ் ஸம்பந்தமான ஜ்ஞாந மில்லையென்று ஒரு குறைவு சொல்லலாம். ஜநங்கள் பெரும்பாலும் இங்க்லீஷ் பாஷையை அப்யஸிப்பதனாலும், இங்க்லீஷ் ராஜ பாஷையாக இருப்பதனாலும் அதை அப்யஸிக்காம லிருப்பது பாண்டித்யத்திற்கு ஒரு குறைவுதான். ஆனால், அந்தக் குறைவு இக்காலத்துப் பண்டிதர்களின் விஷயத்தில் அவ்வளவாகக் காணப்படவில்லை. ஸாக்ஷாத்தாக இங்க்லீஷ் பாஷாஜ்ஞாநம் அவர்களுக்கு இல்லாவிட்டாலும், இங்க்லீஷ் பாஷையை அப்யஸித்தவர்களின் ஸம்பர்க்கத்தால் அந்தப் பாஷாஜ்ஞாநத்தாற் கிடைக்கக் கூடிய பயனில் முதிர்ந்த பாகத்தை அவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். தவிரவும், ஸம்ஸ்க்ருதம் முதலிய பாஷைகளைக் கற்றவர்களுக்கு இங்க்லீஷ் பாஷாஜ்ஞாநமில்லாமை ஒரு குறைவானால், இங்க்லீஷ் பாஷையைக் கற்றவர்களுக்கு ஸம்ஸ்க்ருதம் முதலிய பாஷைகளின் ஜ்ஞாந மில்லாமை ஏன் குறைவு ஆகக்கூடாது? ஆகையால், இங்க்லீஷ் ஸம்பந்தமான ஜ்ஞாநமில்லையென்கிற ஒரு காரணத்தினால் மாத்திரம் பண்டிதர்களைத் தூஷிப்பது புத்திஸாலிகளின் க்ருத்யமன்று; அவர்களை த்வேஷித்து, அவர்களொழிந்தால்தான் தேஸத்திற்கு க்ஷேமமென்று சொல்வது மநுஷ்யக்ருத்யமாகாது.

நம்மால் கீழ்க் கூறப்பட்டிருக்கும் உண்மையை உணராமலே, பாடஸாலைகளில் பாடங்களை நிர்ணயிப்பதில் அதிகாரமுள்ள அநேகர், ஸமீபகாலத்தில், 'இங்க்லீஷ் பாஷையைப் நிர்பந்தமாக அப்யஸிக்க வேண்டியதுபோல ஸ்வதேஸ பாஷைகளையும் பாலர்கள் நிர்பந்தமாகக் கற்கவேண்டியதில்லை' என்று ஒரு நிர்ணயம் செய்துவிட்டார்கள். அதன் பலமாக இப்பொழுது பாடஸாலைகளில் ஸ்வதேஸ பாஷாப்யாஸமே அத்யந்தம் பரிமிதமாகி விட்டது. இந்த ஸ்திதி இன்னும் கொஞ்சகாலம் அநுஸ்ருதமாக வந்தால் நமது தேஸத்திற்குக் கெடுதல் உண்டாகுமென்பது நிஸ்சயம். மந்த்ரிகளுடைய ஆலோசனையை அங்கீகரிப்பது ராஜாங்கத்தாருக்கு

உசிதமேயாயினும், அந்த ஆலோசனை அத்யந்தம் பிசகென்று தோன்றும்பொழுது ராஜாங்கத்தார் அதை நிராகரித்துவிட்டு ஜநங்களாற் சொல்லப்பட்ட ஸரியான ஆலோசனையை மற்ற விஷயங்களில் அங்கீகரிப்பதுபோல, இந்த விஷயத்திலும் பஹுஜநங்கள் எடுத்துச் சொல்லும் ஆலோசனையை நமது ராஜாங்கத்தார் ஏற்றுக்கொண்டு, முன்புபோலப் பாடஸாலைகளில் ஸ்வதேஸ பாஷாப்யாஸத்தை அவஸ்யமாகச் செய்யவேண்டிய கோடியிற் சேர்ப்பார்களென்று நம்புகிறோம். இப்படிச் செய்வதனுல் நிஷ்காரணமாக நிந்திக்கப்படும் பண்டிதர்களுக்கும் ந்யாய ப்ராப்யமான ராஜாங்கத்தாரின் ஆதரவு ஏற்படும்.

∴ ∴ ∴

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் திருமேனி.

சென்ற மாஸம் ஏற்பட்ட நோவுக்குப் பிறகு, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருமேனி பாங்காக எழுந்தருளி யிருப்பதாகவே கேள்விப்படுகிறோம். ஆனுல், திருமேனியில் ஸமீசீநமான ஸ்வாஸ்த்யம் இன்னும் வராமல் அடிக்கடி சிறிய உபாதிகள் பாதித்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்குக் கொஞ்சம் வ்யஸநத்தை உண்டுபண்ணுகின்றனவாம். ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு எவ்விதமான உபத்ரவமும் வரக்கூடாதென்று ஆஸம்ஸித்துக்கொண் டிருக்கும் நமக்கு இந்த வார்த்தை மிகுந்த வ்யஸநத்தை ஜநிப்பிக்கிறது. இந்த விபூதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் வரையில் ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஒருவிதமான க்லாநிக்கும் பாத்ரமாகாமல் திருமேனியில் பாடவத்தையும் அந்தரங்கத்தில் ஸௌமநஸ்யத்தையும் அநுபவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும்படி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் க்ருபை செய்யவேண்டுமென்று நாம் ஹார்த்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

பகவானுடைய கல்யாணகுணங்களில்

தயை க்ஷாந்தி ஔதார்யம் என்பவை.

அநந்த கல்யாணகுணாகரனாக இருக்கும் எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களுள், தயை க்ஷாந்தி ஔதார்யம் என்னும் இம்மூன்றும் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு உபயோகிகளான குணங்கள். தயையாவது - ஸ்வப்ரயோஜந மொன்றையும் அபேக்ஷிக்காமலே பிறருடைய துக்கங்களை நிராகரிக்கவேணுமென்கிற இச்சையை உடைத்தாயிருக்கும் தன்மை; க்ஷாந்தியாவது - பிறர் எவ்விதமான அபராதத்தைச் செய்தாலும் அதைத் தாம் சிக்ஷண க்ஷமராக இருக்கையிலும் ஸஹித்து நிற்கும் தன்மை; ஔதார்யமாவது - தாத்ருத்வம்; உபஸத்தி தாரதம்யாநுசிந்தநமன்றிக்கே ப்ரியவாக்காகவும் தாநசீலனாகவு மிருக்கும் தன்மை. தயை பிறந்தவிடத்தில் க்ஷாந்தி பிறக்கிறதென்றும், க்ஷாந்தி பிறந்தவிடத்தில் ஔதார்யம் பிறக்கிறதென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அநேக கோடி ப்ரஹ்ம கல்பகாலம் அநுபவித்தாலும் நசிப்பிக்கக் கூடாததான கில்பிஷத்தை அர்த்தக்ஷணத்திற் செய்துகொண்டு ஸம்ஸார தாபத்தால் வருந்தும் நம்மிடத்தில் எம்பெருமானுக்குத் தயை பிறந்து, ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமு மில்லாமல் அப்ரதிவிதேயமான பெருத்த தௌராத்ம்யத்துடன் எப்பொழுதும் அபராதஸஹஸ்ரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் நம்முடைய குற்றங்களை ஸஹிக்குமளவு க்ஷாந்தியும் ஜநித்து, தம்மிடத்திலிருக்கும் ஔதார்யத்தால் எப்பொழுதாவது நம்மாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் யத்கிஞ்சித்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு நமக்குப் பரமஸாம்யரூபமாகிற பேராநந்தத்தையும் அவர் கொடுத்தாலன்றோ நமக்கு ரக்ஷணமென்பது ஏற்படும்? இல்லாவிட்டால், நிரந்தரம் விஷயாநுபவ ப்ரார்த்தநா பரர்களாகவும் பஹுகாலமாகத் துஷ்கர்மங்களிலே நிமக்நர்களாகவும் ஒருவிதமான ஜ்ஞா

நமுமின்றிக்கே ஸத்தா ஹாநியை அடைந்திருக்கும் நமக்கு, எவ்வித ஹேயகுணமுமில்லாமல் ஸகல மங்கள குணங்களும் நிறைந்திருக்குமவனுடைய கடாக்ஷமென்பது எவ்விதமாகக் கிடைக்கும்? பக்தர்களுள் அக்ரேஸராக இருக்கும் ஸ்ரீ ஆழ்வானே, ஒரு ஸமயத்தில் பகவதநுபவ ப்ரார்த்தனையைச் செய்து, பிறகு தமது நைச்யம் ஸ்பூர்த்திக்கு வர, ‘ஹா! ஹா! வாய்திறந்து எவ்விதமான தைர்யத்துடன் எதை ப்ரார்த்தித்தேன்? பெருத்த துஷ்க்ருதங்களைச் செய்திருக்கும் நான் இப்படி ப்ரார்த்திப்பதும் கூடுமோ? என்செய்வேன்?

“ஹா ஹந்த ஹந்த ஹதகோऽஸ்மி பவௌஜஸி யஜ்ஞா
ஜ்ஞாநஹ்ருந்நஹோ க்ஷமாதிஷம் கிமர்வாக வாசா ।
க்ஷாமேஜ்ஜ மஜ்ஜநமதா வ்யுதஸ்தஹேய
மாம் ஸதந்த்ரவேத க்ஷயமஹந்தி மாத்ருமம்ஹ: ॥”

என்று நடுங்கினதாகத் தெரிகிறது. இப்படி நடுக்கும் ஹ்ருதயத்திற்கு ஸமாதாநம் கிடைக்கவேணுமானல், எம்பெருமானுடைய தயை முதலிய குணங்களே ஶரணமாகவேண்டும்.

“தேவ நித்யோऽஸ்மி விநயோऽஸ்மி யதஸ்த்வதீய
ஸ்ரீபாதபத்மபஜநே ந தவாஸ்தி ந்யூநம் ।
தக்ஷேஷு வாசிகம்ருத ஸத்ய ஸோஹ
மேம் வாஸ்த தவ த்ருஷ்டாமி கிம்விஶ ॥”

என்கிறபடி அநந்த துக்காகுலர்களாக இருக்கும் நமக்கு அவனுடைய க்ருபை முதலியவைகளே கதி.

இந்தக் கல்யாண குணங்களில்தான் ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் முக்யமாக ஈடுபட்டு அவைகளில் அபாரமான ஆநந்தாநுபவம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களது திவ்ய ஸூக்திகளை ஸேவிக்குமவர்களுக்கு நன்ருக விளங்கும். அவதார வைபவத்தைப் பேசிக்கொண்டு வருகையில், ஸ்ரீ ஆழ்வான், ‘ஓரிடத்தில், ஹே ஸ்வாமிந்! ஶேஷ ஶேஷாஶநர்கள் முதலிய நித்யஸூரிகளால் ஸேவிக்கத் தகுந்தவனும், உபயவிபூதி நாதனும், ஸர்வவிதத்திலும்

க்ருத க்ருத்யனும் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீர் அதிக்ஷுத்ரமாகவும் நிஹீநர்களால் வஸிக்கத்தகுந்ததாகவு மிருக்கும் இந்த ஜகதண்டத்தின் நடுவில், ஆஶ்ரித ஜநங்களுடைய ஸ்வபாவத்திற்குத் துல்யமான ஸ்வபாவத்தை உடையவனுக வந்து அவதரிப்பது ஏன்? க்ஷுத்ரர்களான எங்களுடைய கண்ணுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகி எங்களுடைய துக்கத்தை நிவ்ருத்தி செய்யவேணுமென்கிற இச்சையைத்தவிர வேறு காரண முண்டோ?'

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥"

என்று எம்பெருமானுடைய தயாளுத்வத்தைப்பற்றிப் பேசி அந்தத் தயாளுத்வமே நமக்குக் கதியென்று அநுஸந்திக்கிறுர்.

உண்மையாகவே எம்பெருமானுடைய அவதார சேஷ்டிதங்களை ஆலோசித்துப் பார்த்தால், நம்மிடத்திலிருக்கும் தயையைத் தவிர அவருடைய அவதாரத்திற்கு வேறு முக்யகாரணமொன்றும் தெரியவில்லை. அப்ரத்யக்ஷமாக இருக்கும் தத்வார்த்தங்களை ஸாக்ஷாத்கரிக்க யோக்யதையுள்ள பராஶர பாராஶர்யர் முதலிய மஹர்ஷிகள், 'ஜ்ஞாந கர்ம பக்தி யோகங்களாலே எம்பெருமான் ப்ராப்யன்' என்றும், 'மற்ற உபாயங்களாலே அவன் அலப்யன்' என்றும் சொல்லியிருக்க, எம்பெருமான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுகத் திருவவதரித்திருந்த காலத்தில் ஜ்ஞாநயோகாதிகளில் ஒன்றையும் அறியாமலேயிருந்த உத்தரகோஸல வாஸிகளான புல் பூண்டு முதலிய ஸ்தாவரங்களடங்கிய எல்லா வுயிர்களுக்கும் தம்முடைய கருணையையே காரணமாகக்கொண்டு ப்ராப்யராக வில்லையோ? கண்ணனுகத் திருவவதரித்திருந்த காலத்தில் கோகுலவாஸிகளான ஜந்துக்களெல்லாம் இந்தச் சிறந்த பாக்யத்தைப் பெறவில்லையோ? இந்தக் கருணை யில்லாமல் இவர்களுக்கு இந்தப்பாக்யம் கிடைக்குமோ?

"[illegible]
[illegible] ।

ஸந்தேஷு கேஷு ந வஸிஷ்டபராசராத்யா:
பாபம் ஸ்வதர்மமஹிஜஹ்ந ஹி ஜ்ஞாநவந்த: ।"

தவிரவும், பஹுகாலமாக நம்மை அநுஸரித்து வந்திருக்கும் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்குகைக்கும், நல்லதையும் தீயதையும் விவேசநம் செய்து அறிகைக்குமே, காருணிகனான எம்பெருமான் பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற ஶாஸ்த்ராதிகளை ப்ரகாஶித்திருக்கிறான்; இதுவும் அந்த க்ருபையின் கார்யமே. 'ஶாஸ்த்ரம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி' என்று ஸ்ரீ பட்டர் அருளிச்செய்திருக்கிறபடி, உத்பத்தி விநாஶ ரஹிதங்களான ஶ்ருதிகளும், அவைகளை உபப்ரும்ஹணம் செய்யும் ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளும், நம்முடைய நிஶ்ரேயஸத்தின் பொருட்டே அவனது க்ருபா தரங்கங்களின் உல்லாஸங்களாக ஏற்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர வேறில்லை. இந்த அர்த்தத்தை ஸ்ரீ ஆழ்வான் மற்றோரிடத்தில் பின்வருமாறு அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

"ஶாஸ்த்ராண்யநாதிநிதநாநி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீய
திவ்யாவதார சரிதே ஶுபயா ச த்ருஷ்ட்யா ।
நிஶ்ஶ்ரேயஸம் யதுபகல்பயஸி ப்ரஜாநாம்
ஸா த்வச்ச க்ருபா ஜயதி தருஜ வஸ்ருதஶ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும், எம்பெருமானுடைய இந்தத் தயை என்னும் குணத்தையே த்ருடமாகக் கைப்பற்றி யிருக்கிறார். ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரரத்நத்தில், ஸ்ரீ ஆளவந்தார், அநாதிகாலமாக ப்ரவஹித்து வரும் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தின் நடுவே அநந்யகதிகராகத் தாம் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறதாகவும், இப்படி பஹுகாலமாகக் கஷ்டப்பட்டுவரும் தமக்கு ஒரு பெருத்த கரைபோலப் பகவான் அகப்பட்டிருப்பதாகவும், அதே மாதிரி பஹுகாலமாகத் தமது தயைக்குத் தகுந்த பாத்ரம் கிடைக்காமல் ப்ரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பகவானுக்கு அநுத்தமமான தயாபாத்ரம் தம்மிடத்தில் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லி, வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாத அநந்தங்களான கஷ்டங்களை அநுபவித்துவரும் தமக்கு எம்பெருமானுடைய க்ருபையின்றிக்கே மற்ற எதுவும் ரக்ஷகமாகாது என்பதை ஸூசிப்பிக்கிறார்.

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1"

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரே இவ்விதமாக ஆக்ரந்தநம் செய்திருந்தால் நாம் நமது பலத்தினலே ச்ரேயஸ்ஸைத்தேட முயல்வது பரிஹாஸாஸ்பதமாகாதோ? "[illegible]!" என்று நாம் ஶரணம் புகுந்தாலொழிய நமக்கு வேறு கதியில்லை.

இவ்விதமாகப் பெருத்த கஷ்டங்களை அநுபவித்து வருந்தும் நம்மிடத்தில் எம்பெருமானுக்கு க்ருபை ஜநித்தும், நம்முடைய அபராதங்களை ஸஹிக்கக்கூடிய க்ஷாந்தியில்லாவிடில், எப்பொழுதும் அபராதஸஹஸ்ரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் நமக்கு மோக்ஷமே துர்லபமாகிவிடும். அப்படியின்றிக்கே எம்பெருமான் மஹா க்ஷமாஶீலன் என்பதை நமது ஆசார்யர்களது திவ்யஸூக்திகளிலிருந்து நாம் அறிகிரோம். யத்கிஞ்சித் வ்யாஜத்தைக்கொண்டு எல்லாருடைய அபராதங்களையும் எம்பெருமான் க்ஷமித்துக் கொள்வன் என்பதை ஆசார்யர்கள் ப்ராங்ந்யாய பலத்தால் நிரூபித்திருக்கிறுர்கள்.

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||"

என்பது ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய திவ்ய ஸூக்தி. 'ஶரணம் புகுந்தவரைக் கைவிடுகிறதில்லை யென்று வ்ரதம்கொண்ட ரகுவம்ஶத்தில் திருவவதரித்த ஹே பகவந்! 'சிறுகாக்கை முலைதீண்ட' என்று அந்தஃபுர விஷயத்தில் மஹத்தான அபராதத்தைச் செய்த வாயஸத்தினிடத்தில் வேறுபுகலற்று விழுகையைக் கைப்பற்றி, நிர்நிரோதையான க்ஷமையைத் தேவரீர்செய்ததை அடியேன் கேட்டதில்லையோ? ஆர்த்ராபராதியாக இருக்கையிலும் எப்பொழுதோ ஒருஸமயத்தில் ஓர் அபராதத்தைச் செய்த இந்த வாயஸம் இருக்கட்டும்; ஒவ்வொரு ஜந்மத்திலும் தீவ்ரமான வைரத்தை

யே கொண்டாடிக்கொண்டு 'கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மை வசைக ளெவையும்' என்கிறபடி வாசாமகோசரமாக ஸ்வவிஷயத்திலே ஸர்வதா அபராதஶீலனாக விருந்த ஶிஶுபாலனிடத்தில் அவன் கூறிய ஒவ்வொரு பருஷோக்தியிலும் க்ருஷ்ணநாமோச்சாரணமா கிற குணலேஶ மிருக்கின்றதென்பதை அவலம்பித்துத் தேவரீர் அபராத அநபராத விவேசநத்தைச் செய்யாமலே மஹாயோகிக ளுக்கும் துர்லபமாகவிருக்கும் பரமமான ஸாம்யத்தை அளித்தது அடியேனுக்குத்தெரியாதோ? ஆகையால், அப்படிப்பட்ட உம்மு டைய க்ஷமைக்குப் பாத்ரமாகாத அபராதமும் இருக்குமோ? ஸர்வதர்ஶியாக இருக்கும் தேவரீர் அப்படிப்பட்ட அபராதத்தை எங்கேயாவது கண்டிருந்தாற் சொல்லும் பார்ப்போம்' என்று ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ப்ராங்ந்யாயங்களாலே தேறுதலை அடைந்தவரா ய்க்கொண்டு ஒருதைர்யத்துடன் பேசுகிறார்.

இந்த மாதிரியாகவே, ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வானும்,

"𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌯𑌯𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌶𑌰𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌰𑌯𑌾𑌶𑌿 ॥"

என்று அந்த வாயஸ ந்யாயத்தையே நிரூபித்துத் தம்முடைய அபராதத்தையும் எம்பெருமான் க்ஷமித்துக்கொள்வர் என்று நிஶ்சயிக்கிறார்.

ஸ்ரீ பட்டரும்,

"𑌬𑌹𑍁𑌦𑍋𑌷𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌾
𑌮𑍍𑌲𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌹𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌂 ।
𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌣𑌪𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍁
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌸𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌿𑌨𑍀 ॥"

என்பதில், ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் குணமில்லாமையே நிரவதிக மஹிமாவான எம்பெருமானுடைய க்ஷமையின் அஸங்குசித ப்ரவ் ருத்தியின் பொருட்டு ஹேதுவாகின்றது என்று திருவுள்ளம்பற்றி, 'ஸர்வாபராதங்களையும் ஸஹிக்கிற ஸ்வபாவமுள்ள தேவரீருடைய க்ஷமை, குணலேஶ வ்ருத்தாந்த விசாரமின்றிக்கே யிருக்கிற அடி யேனிடத்தில் நிரங்குஶமாக க்ரீடிக்கக்கடவது' என்கிறார்.

'இப்படி க்ஷமையைச் செய்தருளும் பகவானால் நமக்கு உண்டாகும் பலமென்ன? என்று கேட்டால், "ஸமெகா ஸஹஸ்ரநாம் யொ விஷயாதிகாரோது" "ஸத ஜெூவாக்ஷரம் ஜ்ஞாதா யொ யதிஹூதி தஸ்ய தஸ்" என்கிறபடி எம்பெருமான் ஸ்வாத்ம பர்யந்தம் ஸர்வஸ்வ தானம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவன்; ஆகையால், ஸர்வமநோரதங்களையும் அவனிடமிருந்து அடையலாம்' என்பதுதான் ப்ரத்யுத்தரம்.

"யயா கல்பவ்ருக்ஷாத்ஸர்வம் ப்ராப்யதெ மநஸெப்ஸிதம் -
தயா ஸம்ப்ராப்யதெ விஷ்ணோரபி ஸர்வம் ஸர்வம் த்விஜ"

என்று இதிஹாஸோத்தமத்திலும், 'கல்பவ்ருக்ஷத்திலிருந்துபோல ஸ்ரீ விஷ்ணுவிடமிருந்து ஸகல மநோரதங்களையும் பெறலாம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ப்ரியவாக்குடன் ஸ்வாத்ம பர்யந்தம் ஸர்வஸ்வதானம் செய்யும் ஶீலத்தைத் தான் ஔதார்யமென்று ஆசார்யர்கள் கொண்டாடியிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான், ஸ்ரீ வைகுண்ட ஸ்தவத்தில்,

"தெநவ ஸர்வாவாப்தஸமஸ்தகாமஸ்ய
ஸத்தாபி தஸ்ய தவ வீக்ஷணதஃ ப்ரஜாநாம் ।
ஸம்பத் கிம்வாநரயொ ந வதாந்யதா
ஶ்ரீர்யத்ர ஸந்நிஹிதா ஶம்ஸிதா ப்ரியாயாஃ ॥"

'ஹே பகவந்! தேவரீரோ அவாப்த ஸமஸ்தகாமர்; அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய கடாக்ஷத்தினாலே ப்ரஹ்மாதி ஸ்தம்ப பர்யந்தங்களான ப்ரஜைகளுக்கு ஸத்தை முதலியவை ஏற்படுகின்றன; ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீயும் தேவரீரிடத்திலே குடிகொண்டிருக்கிறாள்; ஸம்பத்துக்கள் தேவரீரிடமுண்டு என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆகையால், மற்ற எவனையும் உதாரனென்று சொல்ல அடியேன் ஶக்தனாக வில்லை' என்று ஸ்ரியஃபதியின் ஔதார்யத்தை ஸர்வாதிஶாயியாகப் புகழ்ந்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார், லகுதமமான உபாயமாகவும் நிவ்ருத்தி தர்ம கோடி நிவிஷ்டமாகவு மிருக்கும் அஞ்ஜலியின் ப்ரபாவத்தை ப்ரஸ்தாவிக்கையில்,

“த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய கதாபி கேநசித்
யதா ததா வாபி ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி: ।
ததைவ முஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத:
ஶுபாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே ॥”

என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். ‘ஹே பகவந்! ஸர்வலோக ஶரண்யனை தேவரீருடைய திருவடிகளில், யாராவதொருவன், எந்தக் காலதேஶத்திலாவது ஓர் அஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பித்தானேயானல், அந்த அஞ்ஜலியில் எவ்வித அசாதுர்யமிருந்தாலும், அஞ்ஜலி செய்யுமவன் எவ்வளவு அஜ்ஞனுகவும் நிஹீநனுகவு மிருந்தாலும், அந்தக்ஷணத்திலே தேவரீர் அவனுடைய ஸகல அநிஷ்டங்களையும் நிவ்ருத்திசெய்து அவனுக்குப் பரிபூர்ண கைங்கர்ய பர்யந்தமான ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் ஸாதித்துக் கொடுக்கிறீர்’ என்றன்றோ ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய திருவுள்ளம்? “அஞ்ஜலி: பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ” என்றன்றோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

‘ஸ்ரீ குண ரத்நகோஶம்’ என்னும் லக்ஷ்மீ ஸ்தோத்ரத்தில், ஸ்ரீ பட்டரும், நமக்குத் தைவதமாக இருக்கும் தம்பதிகளுள் அந்யதரையான லக்ஷ்மியின் ஔதார்யத்தைப் பின்வருமாறு ஶ்லாகித்திருக்கிறார்.

“ஐஶ்வர்யமக்ஷரகதிம் பரமம் பதம் வா
கஸ்மைசிதஞ்ஜலிபரம் வஹதே விதீர்ய ।
அஸ்மை ந கிஞ்சிதுசிதம் க்ருதமித்யதாம்ப
த்வம் லஜ்ஜஸே கதய கோऽயமுதாரபாவ: ॥”

ஸக்ருதாவ்ருத்தி அஞ்ஜலிசெய்த ஒருவனுக்குப் பரமபத பர்யந்தமான மநோரதங்களைக் கொடுத்தும், பிராட்டி ‘இன்னும் அநுரூபமான அநுக்ரஹம் செய்யப்படவில்லையே’ என்று லஜ்ஜைப்படுகிறுளாம். இது, அந்யாத்ருஶமான உதாரபாவமாக இருக்கின்றது.

இப்படி தயை க்ஷாந்தி ஔதார்யம் என்னும் மூன்றும் பொருந்திய ஸர்வ ஶரண்யனைவிட வேறு யார்தான் நமக்கு ரக்ஷகராவார்?

முதலில், 'ந ஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்யமர்ஹதி' என்று மநுஸ்ம்ருதியிற் சொல்லியிருப்பது உண்மையே. அதற்குத் தாத்பர்ய மென்னவென்றால், எவ்விதமான ஸ்வாதந்த்ர்யம் கொடுத்ததனால் இப்பொழுது இங்க்லீஷ்காரர்கள் இங்கிலாந்தில் சில ஸ்த்ரீகளால் துன்பமடைந்து வருந்துகிறார்களோ அவ்விதமான ஸ்வாதந்த்ர்யம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான். ஸ்த்ரீகளுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ஓர் எல்லை யுண்டு; அந்த எல்லையை மீறி ஸ்வாதந்த்ர்யம் கொடுப்பதைத்தான் மநுஸ்ம்ருதி நிஷேதிக்கிறது. காராக்ருஹத்தி லிருப்பவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷேதம் ஏற்படுவது போல ஸ்த்ரீகளுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷேதம் இந்த வாக்யத்தால் ஏற்படுகிறது என்று சொல்வது ஸரியான அர்த்தமன்று. 'எல்லைக்குட்பட்ட ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது இப்பொழுது ஸ்த்ரீகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா?' என்று ஒருவர் கேட்கலாம். அது விஷயமாக நம்முடைய நடவடிக்கை சில சீர்திருத்தங்களை அபேக்ஷிக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஶாஸ்த்ர விதியில்லாமலே நமக்குள் சில அநுஷ்டாநங்கள் வந்துவிட்டன. அவை அபிஜ்ஞர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டனவல்ல. ஏதோ சில இடங்களில் சில கட்டுப்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்கிற காரணத்தைக்கொண்டு ஹிந்துஸ்த்ரீ ஸாமாந்யமே அடிமை பூண்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்களென்று சொல்வது ந்யாயமாகுமா? பைத்ருகமான க்ரியைசெய்யவேண்டிய புத்ரர்களை உத்பாதநம் செய்வது தவிர்த்து வேறு அதிகாரம் ஹிந்து ஸ்த்ரீகளுக்கு இல்லை என்று இவர்சொல்வதை இந்தத் தேஶத்தின் நடவடிக்கை தெரிந்த யாராவது ஒத்துக்கொள்வார்களா?

இரண்டாவது, நமது ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் நாம் யதோசிதம் வித்யாபிவ்ருத்திக்காகப் பரிஶ்ரமப்படவில்லை என்று சொல்வது உண்மையே. எழுதவும் படிக்கவும் ஸ்த்ரீகளுக்கு நாம் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டியது நம்முடைய தர்மமே. அதை ஸரியாக நாம் செய்யாமலிருக்கும் வரையில் நாம் தர்ம லோபத்திற்குப் பாத்ரமாகிறோ மென்பதைப்பற்றி ஆக்ஷேபமே இல்லை. ஆனால், இது காரணமாக, நம்முடைய ஸ்த்ரீகள் எல்லாரும் அஜ்ஞாநாவ்ருதர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும், அதனால் நிஹீ

நதையை அடைந்துவிட்டார்க ளென்றும், அதனல்தான் ஸஹ போஜநத்திற்கு அநதிகாரிகளாகிவிட்டார்க ளென்றும் சொல்வது ந்யாய்யமாகுமா? ஜ்ஞாநமென்பது படிப்பினுல்மாத்திரம் ஜந்ய மோ? ஸாத்விகர்களாகவும் லோக வ்யவஹாரம் தெரிந்தவர்க ளாகவுமுள்ள தமது பெரியோர்களின் நடுவில் வஸித்து அவர் களுடைய போதநத்திற்கு அடிக்கடி பாத்ரமாகி அதனல் ஒரு பயிற்சி புத்திக்கு உண்டாகியிருந்தால் அந்தப்பயிற்சி ஜ்ஞாநமா காதோ? நம்முடைய ஸ்த்ரீகளில் அநேகம் பெயர், எழுதப்படிக்க அநபிஜ்ஞராக இருக்கையிலும் யுக்தாயுக்த விவேசநம் செய்து தகுந்த ஆலோசனை சொல்வதில், நன்ருய்ப் படித்துத் தேர்ந்த புருஷர்களைவிடத் தேர்ச்சியை அடைந்திருப்பதாக நாம் பார் க்கிறுேமல்லவா? ஆகையால், ஜ்ஞாந ஹீநர்களாக இருக்கும் ஜநங்களுக்குத் துல்யமாக நம்முடைய ஸ்த்ரீ ஜநங்களைச் சொல் வது ந்யாயத்திற்கு ஒத்ததா? ஆதுநிக ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாநமும் பாஷா ஜ்ஞாநமும் அவர்களுக்கு இல்லையென்று மாத்ரம் சொல் லலாம். அந்த அபவாதத்தை நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ள நாம் முய ல்வது அவஶ்யமே.

மூன்ருவது, பால்யத்திலேயே கந்யகைகளுக்கு நாம் விவா ஹத்தைச் செய்து விடுவதாகவும், அதனல் மஹத்தான துக்கம் அவர்களுக்கு ஜநிக்கிறதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஹிந்து ஸ்தரீ ஸாமாந்யமன்று. ப்ராஹ்மண ஜாதியில் மாத்திரம் இந்தப் பால்ய விவாஹம் நடக்கின்றது. ப்ராஹ்மணர்களை விலக்கி விட்டால், மற்றைய ஜாதியார் விஷயத்தில் அநேகமாக ப்ரௌடா விவாஹம் நடக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும். ப்ராஹ்மணர் களுக்குள்ளும் கூட அதி பால்யத்தில் விவாஹம் செய்வது ஶாஸ் த்ர ஸம்மதமன்று என்று எல்லாராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட் டிருக்கிறது. இப்பொழுது நடக்கும் பால்ய விவாஹமும், நூற்றிற் பத்துக்கு மேற்படாது என்று சொல்லலாம். இப்படியிருக்க, ஹிந்து ஸ்த்ரீகள் எல்லாரும் பால்ய விவாஹத்தால் வருந்துகிருர் கள் என்று சொல்வது யதார்த்தமாகுமா? தவிரவும், இவராற் சொல்லப்படும் பால்ய விவாஹம் எவ்வகையில் துக்காஸ்பதமா கிறது? என்று ஆலோசித்துப் பார்த்தால், சில விடங்களில் அநு ரூப தாம்பத்ய மேற்படாமல் குடும்பத்தில் அத்ருப்தி ஜநிக்கிற

தென்றும், சில விடங்களில் பால்யத்திலேயே வைதவ்யம் நேர்வதால் அளவற்ற கஷ்டங்களுக்கு ஸ்த்ரீகள் பாத்ரமாகி விடுகிறார்களென்றும் ஏற்படும். இந்த ஸ்திதி, மிகவும் ஶோகிக்கத் தகுந்ததுதான். ஆனால், இதற்கு ப்ரதீகார மென்ன? ப்ரௌடையான பிறகு ஸ்த்ரீகளே பர்த்தாக்களை வரித்துக் கொள்ளுகிறது என்கிற வ்யவஸ்தை ப்ரதீகார மாகுமா? இந்த வ்யவஸ்தை நடைபெற்றுவரும் இங்க்லாந்து அமெரிக்கா முதலிய தேஶங்களில் பர்த்தாக்கள் அலப்யர்களாகி விவாஹமின்றிக்கே நிர்கதியாக ஸ்த்ரீகள் படும் கஷ்டங்களையும், லப்யர்களாகு மிடத்தும் பரஸ்பரம் தகுந்த அநுராக மில்லாமல் பரஸ்பரம் நிராகரித்துக்கொள்ள அநேகர் முயல்வதையும் பார்த்தால், நமது தேஶத்திய கஷ்டம் ஸஹ்யமென்றே தோன்றுகின்றது. தகுந்த ப்ரதீகாரம் தெரியும் வரையில், இந்தத் துக்கம் அப்ரதீகார்ய கோடியில் சேர்கிறபடியால், அதைப்பற்றி 'எ. ஸி. ஸி' அவ்வளவாக நிந்திக்கக் காரணமில்லை.

நான்காவது, நமது ஸ்த்ரீகள் பரம்பரையாக வரும் ஸம்ப்ரதாயத்தை த்ருடமாகக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்க ளென்பது உண்மைதான். ஆனால், அந்த ஸம்ப்ரதாயம் ஏன் தூஷ்யமாகவேணும்? சிலர் மேல்வஸ்த்ரத்தை இடத்தோள் பக்கமாகத் தரிப்பதாலும் சிலர் வலத்தோள் பக்கமாகத் தரிப்பதாலும் என்ன பாதித்யம் ஜநிக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எவ்வித ஹாநிக்கும் காரணமாகாம லிருக்கும் வரையில் ஸம்ப்ரதாயத்தை நாம் ஏன் நிந்திக்கவேணும்? வஸ்த்ரம் தரிக்கும் மாதிரியை ஒரு தூஷணத்திற்கு ஹேதுவாக்குவது புத்திஶாலிகளுக்கு லக்ஷணமாகுமா? மேலும், ஒரு வ்யவஸ்தைக்கும் கட்டுப்படாமல் இஷ்டப்படி வஸ்த்ரம் தரிப்பதைவிட இம்மாதிரி ஒரு வ்யவஸ்தைக்கு உட்பட்டுத் தரிப்பது ஶ்லாக்யமே.

'எ. ஸி. ஸி' எழுதியிருக்கும் ரீதி முழுவதும் இம்மாதிரியாக ஆக்ஷேபார்ஹமாகவே இருக்கிறது. திருவள்ளுவருடைய பத்நீ தமது பதியினுடைய ஓர் ஆஜ்ஞையை ஹேது விசாரியாமல் யாவஜ்ஜீவம் அநுஷ்டித்து வந்ததாகச் சொல்லும் ஓர் ஐதிஹ்யமே ஹிந்து ஸ்த்ரீகளின் கீழ்ப்படிந்து நடக்குந் தன்மையை நன்றாக விளக்குகின்றது என்றும், இந்தியாவில் பல விடங்களில்

ஶீதோஷ்ண ஸ்திதி பலவிதமாக வேறுபட்டிருப்பதுபோல ஸ்த்ரீகளுடைய நடை உடைகளும் வேறுபட்டிருக்கின்றன என்றும், அவர்கள் தங்கள் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தைவத்தையே கொண்டாடுகிறார்களென்றும், அவர்களுக்குத் தேஶாந்தர ஸஞ்சாரத்திற்கும் ஸ்தலாந்தரங்களில் நடக்கும் விசித்ரங்களைப் பார்ப்பதற்கும் உத்ஸாஹமுமில்லை அவகாசமு மில்லையென்றும், இன்னும் இம்மாதிரியான நிலைமைகளைப்பற்றி, அவர் பரிஹஸித் திருக்கிறார். இவையெல்லாம் அஸம்பத்தமாகத் தோன்றுகிறபடியால், நாம் இவைகளை ப்ரத்யுத்தரார்ஹங்களாக நினைக்கவில்லை.

இப்படி நாம் எழுதியிருப்பதனால், நமது ஸ்த்ரீகள் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையே ஶ்லாக்யமென்பது நம்முடைய அபிப்ராயமென்று ஒருவரும் எண்ணக்கூடாது. கணக்கற்ற அம்ஶங்களில் இவர்களுடைய ஸ்திதி சீர்திருத்தங்களை அபேக்ஷிக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். ஆனால், இங்கிலாந்து முதலிய தேஶங்களில் நடைபெற்றுவரும் வ்யவஸ்தைகள் நமது தேஶத்திலிருக்கும் வ்யவஸ்தைகளைவிடச் சிறந்தனவென்றாவது, அவைகளை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் நாம் அபேக்ஷிக்கும் சீர்திருத்தங்களெல்லாம் ஸித்தியாகிவிடு மென்றாவது நாம் நினைக்க ஸித்தமாகவில்லை.

ஒரு ஹிந்து.

ஸ்ரீ:

ஸங்க்ரமண புண்யகால நிர்ணயம்.

"𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌯𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌜𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥"

என்று யாஜ்ஞவல்க்ய மஹர்ஷி ஶ்ராத்தகாலங்களைக் குறித்திருக்கிறார். இவைகளில் அமாவாஸ்யை, க்ரஹணம், ஸங்க்ரமணம், மஹாளயம் ஆக இந்த நான்குமே, முக்யமாக அநுஷ்டாநத்தில் இருக்கின்றன. அஷ்டகைமுதலிய ஶ்ராத்தங்கள் அநேகமாக லுப்தமாகிவிட்டன. மாதா பிதாக்களுடையவும், தத்துல்ய பந்துக்களுடையவுமான ம்ருததிதி ஶ்ராத்தம் நீங்கலாக பாக்கி ஶ்ராத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் தில தர்ப்பணரூபமாக அநுஷ்டிப்பது ஶாஸ்த்ரீயமென்றே ஶிஷ்டர்களால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திலதர்ப்பணம் செய்வதனுடைய காலவிஷயமாகவும், க்ரஹணம் ஸம்பந்தப்பட்ட வரையில் உபராக ஸமயமே ஶ்ராத்த காலமென்றும், அமாவாஸ்யை முதலியவைகளுக்கு அபராஹ்ந வ்யாப்தியை அநுஸரித்து திநநிர்ணயம் செய்து அப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட திநத்தில் குதபகாலமாகிற ஸூர்யன் தாழ ஆரம்பிக்கும் ஸமயமே ஶ்ராத்தகாலமென்றும் எல்லாரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஸங்க்ரமண விஷயமாக அபிப்ராய பேதம் ஏற்பட்டு, அநேக ஸங்க்ரமணங்களில் சிலர் பூர்வ திநத்தில் ஶ்ராத்தத்தை அநுஷ்டிப்பதையும் சிலர் மறுதிநத்தில் அநுஷ்டிப்பதையும் நாம் பார்த்து வருகிறோம். இரண்டு கக்ஷியிலும் தர்மஶாஸ்த்ர விசாரார்ஹமான யோக்யதையுள்ள பண்டிதர்கள் இருக்கிறபடியால், அஸ்மதாதிகளான ஸாமாந்ய ஜநங்களுக்கு இந்த ஶ்ராத்த விஷயமாகப் பெருத்த கலக்கம் ஏற்படு

கிறது. இந்தத்தீபிகையைப் படித்து வரும் வித்வான்களைக்கொண்டு அந்தக் கலக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளலாமென்று எண்ணி இந்தப் பத்ரிகையை எழுதத் துணிகிறேன்.

“ஸந்த்யா ரவிமண்டல நக்ஷத்ர விம்ஶதி ஘டிகா ஸ்ம்ருதா ।
ஸூர்யஸ்ய ஸங்க்ரமே தாவதேவா ஘டிகா: ஸந்த்யா: ஸ்ம்ருதா: ॥”

இத்யாதியான வாக்யங்களின் பலத்தைக்கொண்டு, மகர ஸங்க்ரமண காலத்தில் ஸங்க்ரமணத்திற்குப் பிறகும், கடக ஸங்க்ரமண காலத்தில் ஸங்க்ரமணத்திற்குப் பூர்வத்திலும், மேஷ துலா ஸங்க்ரமண காலங்களில் ஸங்க்ரமணத்திற்கு முந்தியாவது பிந்தியாவது ஏதாவது ஒரு ஸமயத்திலும், எல்லாக் காலங்களிலும் ஸங்க்ரமணத்தின் காலத்திற்கு ஸாமீப்யத்தையேப் பெரிதாக நினைத்து, குதபகாலம் முதலியவற்றை எதிர்பார்க்காமலே நாம் காலையிலும் ஸாயாஹ்நத்திலும் ஶ்ராத்தத்தை அநுஷ்டித்து வருகிறோம். இப்படி அநுஷ்டிப்பதை அஶாஸ்த்ரீயமென்று சிலர் நிராகரித்து, எப்பொழுது ஸங்க்ரமணம் நேர்ந்தாலும், ஸர்வ ஸம்மதமான சில வாக்யத்திற்கு விரோத மின்றிக்கே குதபகாலம் வந்துதான் ஶ்ராத்தத்தை அநுஷ்டிக்க வேணுமென்று நிர்த்தாரணம் செய்திருக்கிறார். அதாவது ப்ராத:காலம் முதலிய குதபகால பிந்நகாலங்களில் ஶ்ராத்தம் அநுஷ்டிப்பது பிசகு என்று ஏற்படுகிறது. பால்யம் முதல், அநேக இடங்களில், அநேகம் பெரியோர்கள் ஸூர்ய ஸங்க்ரமண ஶ்ராத்தத்தை உதயம் முதலிய காலங்களில் அநுஷ்டித்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கும் நமக்கு, இது ஒரு புதிய அநுஷ்டாநமாகத் தோன்றுகிறது. இரவில் ஸங்க்ரமணம் நேர்ந்தால், அது அர்த்தராத்ரிக்கு முன்னதானால் பூர்வதிநத்தில் புண்ய காலமென்றும் பிந்தியானால் பரதிநத்தில் புண்ய காலமென்றும் விதிக்கும் ஸாமாந்ய விதிக்கு விருத்தமாக, ஷடஶீதி விஷயமாக மாத்திரம் எப்பொழுதும் பரதிநத்திலேயே ஶ்ராத்தத்தைச் சிலர் அநுஷ்டிக்கிறார்கள். இதற்கும் நியாமகம் எது? என்று தெரியவில்லை. ஆஸ்திக ஶிரோமணிகள் இந்த ஸந்தேஹத்தைத் தெளிவிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஓர் ஆஸ்திகன்.

ஸ்ரீ:

கடிதங்கள்.

(1)

நம்மாழ்வாரென்னும் திருநாமம்.

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

முப்பத்தாறாயிரப்படியில் இரண்டாவது ஸ்ரீயஃபதியில் "நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தாலே த்வயவிவரணம் பண்ணுகிறார்" என்று இருப்பதாலும் நம்பிள்ளையோடு ஸமகாலத்திலே எழுந்தருளி இருந்த வாதி கேஸரி அழகிய மணவாளஜீயர் அருளிச்செய்த '[illegible]' என்னும் க்ரந்தத்தில் பதினைந்தாம் பக்கத்திலும், மற்றும் பல வேறு இடங்களிலும், பின் பழகிய பெருமாள்ஜீயர் அருளிச்செய்த ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவத்தில் பல இடங்களிலும் "நம்மாழ்வார்" என்னும் திருநாமத்தை உபயோகித்திருப்பதாலும், பன்னீராயிரப்படியில், "த்ரமிடபாஷா ஸந்தர்ப்பத்தாலே ப்ரதமாசார்யரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவிருத்தம்" என்றிருப்பதாலும், ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மகாதேசிகன் பல இடங்களில் "நம்மாழ்வார்" என்னும் திருநாமத்தை உபயோகப்படுத்தியிருப்பதாலும், மணவாள மாமுனிகள் "உபதேசரத்னமாலை"யில் "நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை" என்று அருளிச்செய்திருப்பதாலும், சடகோபனுக்கு "நம்மாழ்வார்" என்னும் திருநாமம் ஆதிவண் சடகோப ஜீயருக்கு முந்தியே இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது.

"ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார"த்திலும் சில்லறை ரஹஸ்யங்களிலும் "நம்மாழ்வார்" என்று சில விடங்களிலும், "ஆழ்வா"ரென்று சில விடங்களிலும் இருப்பதால், ஆதிவண் சடகோபஜீயர் நியமநத்தை அநுஸரித்து, அச்சு க்ரந்தங்களிலும் மற்றைய க்ரந்தங்களிலும் "நம்மாழ்வார்" என்று எழுதப்பட்டிருப்பது ஒருவருக்கும் பாதகமாகாது என்று புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமி எழுதியிருப்பது எப்படி உபபந்நமாகுமென்று பெரியோர்களான பக்தி நிகாநண்பர்களே அறிந்துகொள்ளக்கடவர். ஓரிடத்தில் 'நம்மாழ்வார்" என்று எழுதப்பட்டிருப்பதற்கும் வேறோர் இடத்தில் 'அப்படி எழுதப்படாமலிருப்பதற்கும் காரணமொன்றும் தெரியவில்லை.

சடகோபனுக்கு "நம்மாழ்வார்" என்கிற திருநாமம் உண்டானதற்கு அடியான ஐதிஹ்யங்கள்:—

"கோயிலில் திருவத்யயநோத்ஸவத்திற்காக முதலில் சடகோபன் எழுந்தருளியவாறே பெருமாள் ஆழ்வாரைக்கடாக்ஷித்து, "நம்மாழ்வார்" என்னும் திருநாமம் சாத்தியருளினர்" என்று சொல்வார் பலர். இப்படியே தன் கோயிலொழுகு என்னும் க்ரந்தத்திலிருக்கிறது.

அன்றிக்கே "ஒருநாள் மலையநாட்டில் பெரிய பெருமாள் எழுந்தருளின போது மற்றுமுண்டான திருப்பதி எம்பெருமான்களும் சடகோபனும் திரண்டிருக்கக்கண்டு, ஆழ்வார் பக்கலில் பெரியபெருமாள் மிகவும் க்ருபை பண்ணியருளி, 'நம்மாழ்வார், நம்மருசேவாரும்' என்று தம்முடைய திவ்ய ஸிம்ஹாஸனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஸகல வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து, அருள்செய்தார்" என்று சொல்வாருமுண்டு.

அன்றிக்கே, "மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் - ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா" என்கிற ஶ்லோகார்த்தத்தைப் பராமர்ஶித்தால் ஆளவந்தாரைப் பெருமாள் நம்மாழ்வாரென்று அபிமாநித்துக்கொண்டிருப்பர்" என்பாருமுண்டு.

திருக்குடந்தை
பாட்ராசாரியர்வீதி
7-2-1913.

சின்னமு. ர. ஸ்ரீநிவாஸபாட்ராசாரியர்.

[இதைப்பற்றிய சர்ச்சை இதனேடு நிற்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேம். வே. தீ. பத்ராதிபர்.]

---

(2)

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய அஸ்வாஸ்த்யமும், ஆஸ்தாநத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஓர் உயில் எழுதிவைத்திருப்பதும், பத்ராபிமாநிகளுக்குத் தெரிந்தவிஷயம். மேற்படி ஆஸ்தாநத்தின் க்ஷேமத்தை உத்தேசிக்கும் அநேக ஶிஷ்யர்களைக் கொஞ்சமேனும் கேட்காமல் பிந்தி ஸ்வாமி எழுந்தருளப் பண்ணவேண்டியதைப்பற்றி ஓர் உயில்மூலமாகச் செய்த ஏற்பாடானது ஸ்ரீ மடத்தின் ஆசாரத்திற்கும் ஶிஷ்யர்களுடைய பாத்யதைக்கும் விரோதம் என்று அநேக ஶிஷ்யர்களும் ஸபைகளும் அதிக சிந்தையுடனிருக்கிறார்கள். இப்படி உயில் மூலமாக நியமிப்பது அநுசிதமென்றும், ஆக்ஷேபிக்க வேண்டிய அம்ஶமென்றும், ஶிஷ்யர்கள் அநேக இடங்களில் கூட்டங்கள் கூடி, தந்திகள் தீர்மானங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவைகளை ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் நேரில் தெரிவிக்க ஸரிப்படாமல் போய்விட்டதென்று சென்ற ஸஞ்சிகையிலேயே சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகும், பெங்களூர், கூடலூர், கோயம்புத்தூர், மசூலிபட்டணம் ஆகிய இவ்விடங்களில் நடந்த கூட்டங்களின் அறிக்கைகளாலும், சென்னை, தஞ்சாவூர், திருவள்ளூர், மதுரை, வட ஆர்க்காடு, ஆரணி, ப்ரொத்தூர் ஆகிய இவ்விடங்களி

விருக்கும் நிர்வாஹ ஸங்கத்தின் அங்கத்தினர்களது கடிதங்களாலும், இன்னும் அநேக வ்யாபக ஶிஷ்யர்களது தெரிவிப்புகளினலும் இந்த நியமநம் ஆக்ஷேபிக்க வேண்டியதாகவே இருக்கிறது. இப்படி ஶிஷ்யர்கள் பல இடங்களிலிருந்து தெரிவித்த அபிப்ராயங்கள் ஸம்பந்தமாக முன்னமேயே "ஹிந்து" பேப்பரில் நான் ஒரு லேகநம் எழுதியிருக்கிறேன். ஶிஷ்யர்களைத் திரஸ்கரித்து, ஸ்வாமிகள் தமது இச்சையின்படி நியமநங்கள் செய்தும், ஸரியான ஆசாரத்திற்கு வரத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமல் ஒழிந்தும் இருந்தால், இந்த ஶிஷ்யர்கள் செய்வன யாவும் அரண்யரோதனமாகவே முடியும்.

அவ்வவ்விடங்களில் ஶிஷ்யர்கள் படும் சிந்தையும் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் அவர்களுக் குண்டாகும் விஶ்வாஸக் குறைவும் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஸங்க்ரஹமாகவும் கூட இதில் எழுதக் காலமும் இல்லை, இடமும் இராது. ஆனல் இதுமட்டும் உண்மை:— இதுவரையில் இரண்டு ஸ்தாநங்களாக நடத்திவந்த அநுஷ்டாநத்தைப் பிந்திய ஸ்வாமிகளும் அநுஸரித்துவந்தால், வெகு தீங்குகள் நேரிடும். இரண்டுமூன்று குடும்பங்களைவிட்டு ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும் அதனுடைய ஸொத்துக்களும் வெளியில் போகா. ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்யஸபையாருக்கும் ஶ்ரமம் குறைவுபடும். அப்படி நேராம லிருக்கத்தக்க ப்ரயத்நங்கள் செய்வது ஶிஷ்யர்களுக்கு இப்போது ப்ராப்தம்போலும்!

இப்படி இருக்க, சேலத்தில் சில சிஷ்யர்கள் சேர்ந்து, தீபிகையின் சென்ற ஸஞ்சிகையிலுள்ள பத்ராதிபரின் குறிப்புக்களில் உயில் விஷயமாகச்செய்த ஆக்ஷேபங்கள் ஸரியல்லவென்று தெரிவித்திருக்கிறதாகக் கேள்வி. இந்த ராஜதானி மொத்தமும் ஆயிரக் கணக்காகப் பரவியிருக்கும் ஶிஷ்யர்களுக்கு மடத்தில் யாதொரு பாத்யமும் இல்லையென்றும், ஆசார்ய ஸ்தாநத்திற்கு உரிய ஶ்ரேஷ்டரான ஓர் ஸ்வாமியைப் பொறுக்கி யெடுப்பதில் இவர்களுக்கு (ஶிஷ்யர்களுக்கு) யாதொரு அந்வயமும் இல்லையென்றும், ஸொத்துக்களை விநியோகப் படுத்துவதில் ஶிஷ்யர்களுக்கு ஆநுகூல்யம் வேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லுகிறவர்கள் தத்வத்தில் ஶிஷ்யர்கள் அல்லர். அவர்கள் வேறு ஆநுகூல்யங்களை நினைத்துத் தங்கள் பாத்யத்தை இழக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி எழுதின உயிலில் ஶிஷ்யர்களின் பாத்யதைக்கு என்ன தீங்குகள் உண்டாகுமோவென்று ஆலோசிக்க ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்யஸபையின் நிர்வாஹ ஸங்கம் சென்ற பிப்ரவரிமீ 2, 9, 16, 23, ஆகிய இந்தத் தேதிகளில் கூட்டங்கள்கூடி அநேக விஷயங்களைப் பரிஶோதித்துத் தீர்க்காலோசனை செய்து, ஶிஷ்யர்களுடைய பாத்யதைகளுக்குத் தீங்கு நேரிடாம லிருக்கத்தக்க ப்ரயத்நங்கள் செய்யவேணுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

சித்தூர். }
14—3—13. } வி. ராஜகோபாலாசாரி.

(3)

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் நடந்த மகா ஸபைக்கு எழுந்தருளியிருந்த உப. ஸ்ரீமான் சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார் பிஏ. பி. எல். திரிசிராப்பள்ளி ஹைகோர்ட் வக்கீல், இந்த ஸபை நடந்த ரீதியைப் பார்த்து, அபிமாநத்தால் ஸபையின் செலவுக்காக ரூபா. 50—0—0 கொடுப்பதாய் அங்கு வந்திருந்த தம் ஸ்நேஹிதர் ஒருவரிடம் சொல்லிப் போயினர் சொல்லியபடியே அந்த ஸ்வாமி ஷை தொகையை க்ருபையுடன் அனுப்பினர். முன் ஸஞ்சிகையிலேயே ஸபையாருடைய க்ருதஜ்ஞதையை ஆவிஷ்கரிக்கத் தவறிப்போனதை மன்னிக்கும்படி அந்த ஸ்வாமியைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் மார்கழிமாஸ ஸஞ்சிகையில் 464-வது பக்கத்தில் ப்ரசுரம் செய்த தொகைகளில் அடியில் கண்டிருக்கும் ஸ்வாமிகள் மாத்திரம் அவர்கள் பெயருக்கு நேராகக் கண்டிருக்கும் தொகையைக் கொடுத்தார்கள்.

		ரூ. அ. பை.
ஸ்ரீ. டி. நரஸிம்ம ஐயங்கார்	... ...	50—0—0
,, டி. கோதண்டராம ஐயங்கார்	... ...	25—0—0
,, பி. கே. கெருடாசார்	... ...	25—0—0

இவை தவிர, திவான் பகதூர் சதுர்புஜதாஸ் குசால்தாஸ் ஒரு பெரிய வைஷ்ணவ அபிமாநியாதலால் ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் நடந்த ஸபையின் ததீயாராதனச் செலவுக்காக ரூ. 50—0—0 உதவிசெய்திருந்தார். இந்த ப்ரபு நிரந்தரமாக இந்தத் தர்மத்தைச் செய்து ஸபையின் க்ருதஜ்ஞதையை எப்பொழுதும் அடைவாரென்று நம்புகிறேன்.

சித்தூர்.
14—3—13.

வி. ராஜகோபாலாசாரி.
கார்யதர்ஸி.

(4)

ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

சென்ற ஸஞ்சிகையில் சேலம் பிரிவிலிருந்து தீபிகைக்கு அனுப்பி அச்சிட்டிருக்கும் கடிதத்தைப் பார்த்தேன். ஷை ஸஞ்சிகையிலேயே ப்ரசுரமாகும்படி நான் எழுதின கடிதத்துடன் இதையும் ப்ரசுரம் செய்யும்படி தேவரீரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஸஞ்சிகையிலேயே தேவரீருடைய குறிப்புகள் ப்ரசுரமானபின் அடியேனுக்கு எழுதவேண்டிய அம்ஸங்கள் யாதென்று மில்லை. ஆகிலும் இரண்டொரு விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகத் தோன்றியதால் மருபடியும் எழுதலானேன்.

1. சேலத்தில் சேர்ந்த ஸ்வாமிகளுடைய அபிப்ராயத்தில் எந்தக் காரணத்தினல் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கும் பூர்வாசார்யர்களுடைய அநுஷ்டாநத்

துக்கும் சிஷ்யர்களைக் கலந்து ஆஸ்தானத்துக்கு ஸ்வாமியை நிர்தேசிப்பது விரோதம் என்பது விளங்கவில்லை. ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு முக்கிய கிரந்தமான ஸத்ஸம்ப்ரதாய முக்தாவளியில் ஸ்ரீஸந்நிதி ஶிஷ்யாதீநமென்று வ்யக்தமாகக் காணப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ப்ரமாணத்தை அநுஸரித்தே ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட யாவத்து தஸ்தவேஜுகளில் ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஶிஷ்யாதீநமென்றே கண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ஸந்நிதியினுடைய ஆசாரப்படியும், ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருமேனியில் எப்பொழுதாவது பலக்குறைவு நேர்ந்து பிந்தி ஆஸ்தானத்துக்கு ஸ்வாமியை நிர்தேசிக்க ஹேது ஏற்பட்டால், ஸ்ரீ ஸ்வாமியாவது ஸந்நிதானத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ ஶிஷ்யர்களாவது ஸ்ரீமுகம் மூலமாக ஶிஷ்யர்கள் எல்லோரையும் வரவழைத்து, அவர்களே வ்யக்திநிர்தேசித்து ஸ்ரீ ஸ்வாமியிடம் ஜ்ஞாபித்து அந்தப்படி நடத்தினதைக் கண்டிருக்கிறோம். தவிரவும், ஸ்ரீ ஸ்வாமி தங்களுடைய பூர்வாஶ்ரம பந்துக்களுக்கு ஸ்தானத்தைக் கொடுக்க உத்தேசித்தபோதும் ஶிஷ்யர்கள் சேர்ந்து ஆக்ஷேபித்து, ஸ்ரீ ஸ்வாமி தம் இஷ்டப்படிச் செய்யாமல் ஶிஷ்யர்கள் அபிப்ராயத்தை நடத்தினதையும் கேட்டிருக்கிறோம்.

2. இதுவுமல்லாமல் இந்த ஸந்நிதிக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட முன் வ்யாஜ்யங்களில் முக்கியமாகச் செங்கல்பட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட்கோர்ட் 11/91 என்னும் வியாஜ்யத்தில் ஆஸ்தானத்தில் இருந்த ஸ்வாமிகளுடையவும் பிந்தி ஸ்வாமியாக வந்தவர்களுடையவும் வாக்காலேயே கோர்ட்டில் தாக்கலாயிருக்கும் ரிகார்டுகளால் இந்த ஸந்நிதியில் ஆசாரப்படி ஶிஷ்யர்கள் சேர்ந்து ஸ்வாமியை குறிப்பிடுவதும் அவர்கள் நிர்தேசித்த வ்யக்தியை ஸ்வாமிஸம்மதித்தால் ஆஸ்தானத்துக்கு வரவேண்டியதென்றும் ரிக்கார்டுகளால் ஏற்படுகிறது.

3. இப்படி அநேக ஆயிரம் ஶிஷ்யர்களுக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட ஒரு பாத்யதையை ஏதோ ஓர் இடத்தில் சில ஸ்வாமிகள் கலந்து அதை இழக்க ஆலோசிப்பது நியாயமில்லை. இப்படி சிலர் சொல்வதால் ஏற்கெனவே ஏற்பட்டிருக்கும் பாத்தியம் போய்விட நியாயமில்லாமலிருந்தாலும் தத்வத்தை உணராத அநேக ஸ்வாமிகள் மனதில் ஸம்சயங்கள் ஜநிக்குமோவென்று பயந்து நான் எழுதலானேன்.

4. இதுவும் தவிர ஸ்வார்ஜிதமான ஸொத்துகள் விஷயத்தில் கூட சட்டத்தால் அப்யுபகமம் செய்யாமலிருக்கும் (Reversion) பிந்திபாத்தியம் என்று சொல்லப்பட்ட ஓர் புதிய பாத்தியதையை உயில் மூலமாகக் கொண்டாடும் தர்ம ஸொத்தாகிய இம்மடத்துக்குப் புதிதாக ஏற்பட்டிருந்த ஆசாரத்தைக்கண்டு என்னகாரணத்தினல் சேலம் ஸ்வாமிகள் ஆஹ்லாதப் படுவதோ விளங்கவில்லை.

5. கொஞ்ச காலமாக ஸஞ்சாரமும் காலக்ஷேபமும் இல்லாத இந்த மடத்தில் உயிலாகிய புது ஆசாரம் ஏற்பட்டால் இன்னும் எவ்வித குறைவுகளுக்கு ஆஸ்பதமாகும் என்று சொல்லத்தெரியவில்லை. காலக்ஷேபாதிகள்

ஸ்ரீ ஸந்நிதியில் நடக்கவேணு மென்று சொல்ல பாத்தியமில்லாமலிருப்பதை 3-வருஷமாகப் பார்த்து வருகிறோம். இனி உயிலும் ஓர் பத்ததியாக ஏற்பட்டு விட்ட பிறகு பழய ஆசாரங்களும் ரிக்கார்டுகளும் மித்யையாகத்தான் போய்விடும் என்பதற்கு ஸம்சயமில்லை.

6. மாசி மாதம் ஸஞ்சிகையில் சேலம்பிரிவு என்று காணப்பட்டது எப்பொழுது பிரிவாக முதலில் ஏற்பட்டதோ விளங்கவில்லை. ஆனால் 1913 பிப்ரவரிமீ 9உ யிலேயே ஆரம்பம் என்று தோன்றுகிறது. ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய ஆஹ்லாதகரமான உயிலே சேலம் ஸ்வாமிகளை ஓர் பிரிவாக கூடும்படியாகச் செய்ததாக தோன்றுகிறது.

சித்தூர்.
26—3—13.

ஸி. ராஜகோபாலன்.

ஸ்ரீ:

புஸ்தக விமர்ஸம்.

1. யதீந்த்ர மத தீபிகை. இந்த க்ரந்தம், சற்றேறக்குறைய 300-வருஷங்களுக்கு முன் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமாந் சோளஸிம்ஹபுரம் தொட்டயாசார்யர் என்னும் மஹாசார்யருடைய ஸிஷ்யர்களில் அந்யதமரான ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்வாமியால் இயற்றப்பட்டது. இது, பகவத்ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தின் கொள்கைளை பாலர்களுக்கு உரியபடி தெளிவான ஸம்ஸ்க்ருத நடையில் அடங்கியுள்ளது. இந்த க்ரந்தத்தை, இப்பொழுது மைஸூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மாந். ஏ. கோவிந்தாசார்ய ஸ்வாமி என்னும் ஓர் ஆஸ்திக ஸிரோமணி, இங்கிலீஷ் பாஷையில் தர்ஜமா செய்து அநேக இடங்களில் கடிந பாகங்களை விளக்கக்கூடிய வ்யாக்யாநங்களுடன் வெளியிட்டிருக்கிறார். இம்மாதிரியான க்ரந்தங்களை இங்க்லீஷ் பாஷையில் தர்ஜமாசெய்து, நம்முடைய ஸித்தாந்தத்திலும் நமது ஆசார்யர்களுடைய ஆஸ்திக்யாதிகளிலும் அபரிசிதர்களாக இருக்கும் பாஸ்சாத்ய வித்வாங்களுக்கும், இங்க்லீஷ்பாஷாப்யாஸத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கும் நமது பாலர்களுக்கும் நமதுமதக் கொள்கைகளை க்லேஸமமன்றி போதமாகும்படி வெளியிடுவது, நம்முடைய முக்யதர்மங்களில் ஒன்று என்பது நம்முடைய த்ருடமான அபிப்ராயம். அந்தத் தர்மத்தை நன்றாக உணர்ந்து [illegible] விஷயத்தில் பரிஸ்ரமப்படும் இந்தக் கோவிந்தாசார்ய ஸ்வாமிக்கு இந்தியா தேஸத்தின் அபிவ்ருத்தியைக் கோரும் நாம் எல்லாரும் க்ருதஜ்ஞதை உள்ளவர்களாக இருக்க வேணும். நமது ஸித்தாந்தத்திலும் ஸம்ஸ்க்ருதம் இங்கலீஷ் இந்த இரண்டு பாஷைகளிலும் தகுந்த ஜ்ஞாநமுள்ளவர்களே இம்மாதிரி உபகரிப்பதற்கு அதிகாரிகள். அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநம் இந்த மஹாநிடத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது என்பதை இந்தப் புஸ்தகம் நன்றாக வெளியிடுகின்றது. இந்தப் புஸ்தகத்தை அபேக்ஷிப்பவர்கள், மைஸூர் வைஸ்ராய் ரோட் 1050-வேதக்ருஹம் ஸ்ரீ ஏ-கோவிந்தாசார்ய ஸ்வாமியிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

2. ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யம். இது, பெருமாள்கோவில் ஸம்பந்த மான ஒரு ஸ்தலபுராணம்; ஸ்ரீ ப்ராஹ்ம புராணத்தின் ஒரு பாகம்; 18 - அத்யாய மடங்கியது. இது, பூர்வர்களால் எழுதி அருளப்பட்டுள்ள மணிப் ரவாள வ்யாக்யாந ஸஹிதமாய் ஸ்ரீ. முசர்ப்பாக்கம் கடாம்பி ரங்காசார் யர் என்னும் வித்வானால் பரிசோதிக்கப்பட்டு, பெருமாள்கொவில் ஸ்ரீ. கொ மடம் அழகிய சிங்கராசார்யரால் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ 1-8-0. இப்புஸ்தகம் வேண்டுமேவர்கள், காஞ்சீபுரம் தேவராஜஸ்வாமி ஸந்நிதி கீழண்டைமாடவீதி 22-நெ. கோமடம் அழகிய சிங்கராசார்யரிட மிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

3. ஸங்கீத ஸத்ஸம்ப்ரதாய தீபிகை:— இது இந்தப்பரீதாபி வருஷம் கார்த்திகைமாதம் முதல் வெளிவரும் ஒரு சிறந்த மாதாந்தப் பத்திரிகை. ஸங்கீத ஸம்பந்தமான விஷயங்களைத் தெளிவாகவிளக்கி ஸர்வ ஜநங்களுக் கும் உபகாரம் செய்கிற இந்த ஸஞ்சிகையில் கமகப்ரகரணம் கீதப்ரகரணம் முதலியவையும் த்யாகையர்க்ருதி தீக்ஷிதர்க்ருதி முதலியவற்றையும் காண லாம்.

ஸ்ரீ:-

வர்த்தமானங்கள்.

பால்கன் யுத்தம்.

இரண்டு மூன்றுமாஸ காலமாக, ஐரோப்பாகண்டத்தின் தென்கிழக்கி லிருக்கும் பல்கேரியா என்னும் தேஸத்தில் வஸிக்கும் ஐரோப்பியர்களுக் கும் அதற்கு அடுத்திருக்கும் டர்கி என்னும் தேஸத்தில் வஸிக்கும் மஹ மதியர்களுக்கும் பெருத்தசண்டை நடந்துகொண்டு வருகின்றது. இந்தச் சண்டைக்குக் காரணம் இன்னது என்று இன்னும் வ்யக்தமாக ஏற்பட வில்லை. டர்கி என்னும் தேஸத்தில் அநேக பல்கேரியா தேஸத்திய கிரு ஸ்துவர்கள் வஸிப்பதாகவும், அவர்கள் விஷயத்தில் ந்யாயமான ராஜ்யதந் த்ரத்தை வஹிக்காமல் மஹமதீய ராஜாங்கத்தார் அவர்களை ஹிம்ஸை செய் ததாகவும், அக்கிரமமாக ஹிம்ஸிப்பதை நிறுத்துவதற்காக இந்த யுத்தம் ஆரம்பித்ததாகவும் பல்கேரியா ராஜாங்கத்தாரின் அபிப்ராயம். டர்கி ராஜாங்கத்தாரோ, ஐரோப்பா கண்டத்தில் மஹமதீயர் ராஜ்யம் வஹித்துவ ருவதை பல்கேரியர்கள் பொறுக்கவில்லையென்றும், இப்பொழுதுதான் மற் றும் ஒரு யுத்தத்திலிருந்து மஹமதியர் நிவ்ருத்தராக வந்திருக்கிறபடியால் அவர்களை அடித்துத் துரத்திவிட இதுவே ஸமயமென்று எண்ணி அவர்கள் யுத்தத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கிறார்கள என்றும் சொல்லுகிறார். இரண்டிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உண்மை இருந்தாலும் இருக்கலாம். அதன் யாதார் த்யம் நமக்குத்தெரியவில்லை. எது காரணமாக இருந்தாலும், லக்ஷக்கணக்

காக ஜநங்கள் மடிவதைப்பார்க்கும் நம்முடைய மநஸ்ஸில் மிகுந்த வருத்தம் ஜநிக்கின்றது. இதை உணர்ந்த ஐரோப்பாவிலிருக்கும் மற்றைய அரசாங்கத்தார், எவ்விதத்திலாவது ஸமாதாநத்தைச் செய்துவிடுவது நலமென்று எண்ணி ஸ்வல்ப திநங்களுக்குமுன் ஒரு வ்யவஸ்தை செய்ய முயன்றார். ஆனால் அது ஸாத்யப்படாமற் போய்விட்டது. இன்னுமும் யுத்தம் க்ரூரமாகவே நடந்துவருகிறது; ஜநங்களின் நாஶம் குறைவதைக்காணோம். மறுபடியும் ஸமாதாநத்தின் பொருட்டு ஏதோ ஒரு ப்ரயத்நம் நடக்கப்போகிறதாக கேள்விப்படுகிறோம். அந்த ப்ரயத்நமாவது ஸபலமாக வேண்டும். "லோகாஸ் ஸமஸ்தா ஸுகிநோ பவந்து" என்பது நம்முடைய ப்ரார்த்தனை.

ஆகாஶக்கப்பல்.

ஸ்வல்ப காலமாக ஆகாஶ ஸஞ்சாரம் மநுஷ்ய ஸாத்யமாகிவிட்டது என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன் ஓர் ஐரோப்பியர் சென்னபட்டணம் வந்து பக்ஷிரூபமான ஒரு விமாநத்தில் பறந்து லாகவமாக ஸஞ்சரித்ததை அநேகர் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால், யதேச்சமாக ஸஞ்சரிக்கவும், அபேக்ஷித்த இடங்களில் இறங்கவும், அபாயகரமான புசல்காற்று முதலியவைகளிலிருந்து தப்பித்து வரவும் ஸ்வாதீநம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை யென்று ஒரு எண்ணம் பஹுஜநங்களின் மநஸ்ஸில் இருந்தது. இப்பொழுது அந்த பீதியும் நிவ்ருத்தமாகிவிட்டது. அநேக தேஶங்களில் யுத்தத்திற்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு பெருத்த ஆகாயக்கப்பல்கள் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன வென்று கேள்விப்படுகிறோம். இக்கப்பல்களில் இங்கிலாந்துக்கு 2-ம், ப்ரான்ஸுக்கு 10-ம், ரஷ்யாவுக்கு 6-ம், ஜர்மனிக்கு 13-ம் இருக்கின்றனவாம். சிறிய விமாநங்களில், ஜர்மனிக்கு 250-விமாநங்கள் இருக்கின்றனவாம். மற்றைய அரசாங்கத்தாருக்கு இதைவிட குறைவாகவே இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இப்பொழுது நடந்துவரும் பல்கேரியா துருக்கி சண்டையில்கூட யுத்தவீரர்கள் விமாநங்களில் ஏறி உயரப்போய் ஶத்ருக்களின் பலாபலத்தைப்பார்த்து வருவதாகவும், உயர இருந்துகொண்டே ஶத்ருக்களைநோக்கி வெடிகுண்டுகளைப் போடுகிறதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஸ்வல்பதிநங்களுக்குமுன் இங்கிலாந்தின் சில பாகங்களில் பலமுறை, இரவு 10-மணிக்குமேல் உயர சில விமாநங்கள் வந்து ஸஞ்சரித்ததாகவும், இரண்டு மூன்று மணி காலம் வெகுதூரம் ஸஞ்சரித்து தாங்கள் கொண்டுவந்த தீவ்ரமான விளக்குகளைக்கொண்டு அந்த விமாநத்திலிருந்தவர்கள் பலவிடங்களை ஆராய்ந்து போனதாகவும் அநேகப் பத்ரிகைகளில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இவ்விதமாக வெல்லாம் ஜநஸஞ்சாரம் ஸுலபமாகிவிட்டால், ஸகலஜநங்களும் ஸத்வகுணம் பொருந்தினவர்களாக இருந்தாலொழிய ஜநங்களுடைய ஐஹிக க்ஷேமம் என்பதே விலகிவிடும். புராணங்களில் ராவணன்முதலிய துர்ஜநர்களால் ஜநங்களுக்கு உண்டானதாக நாம் படித்துவரும் தீமையெல்லாம் இப்பொழுதும் ஸம்பவிக்க இடமுண்டாய்விடுமென்பதில் ஸந்தேஹமே இல்லை. இங்கிலாந்தில், இம்மாதிரியான விமாநஸஞ்சாரிகள் ஸர்க்கார் உத்தரவன்றிக்கே ப்ரவேஶித்தால் அவர்களைப் போலீஸார் தடுத்து ஶிக்ஷைக்கு உட்படுத்தவேண்டுமென்று புதிதாக சட்டம் செய்திருக்கிறார்களாம். எப்படித் தடுக்கப்போகிறார்களென்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.

ப்ரக்ருதி சாஸ்த்ரநிபுணரான ப்ரோபேஸர் ஜே. ஸி. போஸ்.

ப்ரொபெஸர் ஜெ. ஸி. போஸ் என்னும் பங்காளதேஸத்திய ஸ்ரீமாங் ஒருவர் கல்கத்தா ராஜதானி ஸர்வகலாசாலையில் ப்ரக்ருதி ஸாஸ்தர நிபுணராய், பற்பல நூதன ஆராய்ச்சிகளைச் செய்துவருகிறார். இப்பொழுது, செடிகளின் சூக்ஷ்மம் எத்தன்மையுள்ளது என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் உபயோகிக்கும் கருவிகள் ஒருவினாடியின் ஆயிரத்தின் ஓர் அம்ஸத்தையும் கணிக்கக்கூடியனவா யிருக்கின்றனவாம். செடிகள் கோடையில் வெயிலின் உஷ்ணத்தாலும் கதகதப்பாலும் எப்படி வளர்கின்றனவென்பதையும், மூடுபனிக்காலங்களிலும், மாரிக்காலங்களிலும் எப்படி அவை வளர்கின்றன வென்பதையும், காய்ச்சலால் இவ்வளவு சேதமுண்டென்பதையும், அதிக ஈரப்பசையினால் இவ்வளவு மாறுபாடென்பதையும் அவர் ப்ரத்யக்ஷத்தில் பார்க்கிறார். அவர் உபயோகிக்கும் கருவிகள் தாமே சுழன்று எவ்வெவ்வக் காலங்களில் எப்படி எப்படி அச்செடிகள் மாறுகின்றன வென்பதைக் குறிக்கின்றனவாம். செடிகள் மனிதர்களைவிட பதின்மடங்கு அதிகக் கூச்சமுள்ளனவென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்செடிகளுக்கு அதிக நீர்ப்பசையிருந்து விட்டால் கூச்சமற்றுப் போகின்றனவாம். அவ்வீரமில்லாவிட்டாலோ பட்டுப்போகின்றனவாம். இவர்செய்த சோதனையினின்றும் சுத்தக் கரிய மலவாயுவே செடிகொடிகளுக்கு ஆஹாரமன்று என வெளியாகிறது. அதுதான் அவற்றிற்கு ஆஹாரமென்று மேற்றிசை சாஸ்த்ரவிற்பன்னர்கள் இதுவரையில் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்தவாயு அளவுக்கு மிஞ்சியிருந்தால் மனிதருக்கு எவ்வளவு தீங்கை விளைவிக்கின்றதோ அவ்வளவு தீங்கை செடிகளுக்கும் விளைவிக்கின்றதாம். மேற்சொல்லிய பரீக்ஷைகளையும் அவற்றின் முடிவையும், அவர் சிறிதுகாலம் முன் ஒரு ப்ரஸங்கத்தில் பெரிய சாஸ்த்ரநிபுணர்கள் முன் நிரூபணம் செய்தார். அவர் உபயோகித்துவந்த அதிநுட்பமான கருவிகள் காட்டப்பட்டன. அவை இந்தியக் கம்மியர்களாலேயே செய்யப்பட்டன. மேற்றிசை ஐரோப்பியர்கள் அவற்றைப்பார்த்துப் பெரு வியப்புக்கொண்டார்கள்.

ந்யூயார்க்கிலுள்ள அத்யுந்நதமான கட்டிடங்கள்.

அமெரிகா எனப்படும் கண்டத்தின் ஒருபாகமான ஐக்யநாட்டின் ப்ரதாநபட்டணமான ந்யூயார்க்கில் அத்யுந்நதமான கட்டிடங்களிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிலும் 25, 30 மெத்தைகள் உண்டு. கீழிருந்து மேலே உள்ள ஒருமெத்தைக்குப் போகவேண்டுமென்றால் மின்சாரசக்தியால் எழுப்பப்பெறும் டோலிகளிருக்கும். நாளுக்குநாள் அந்நகரக்கட்டிடங்கள் உயர்த்திக்கட்டப்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. இப்படி ஆவதை உத்தேசித்தே அந்நாட்டு கவர்ண்மெண்டார் பூமியில் விசாலத்திற்குத் தக்கபடி வரிபோடுவது போல ஆகாசத்தில் உயர்த்திக்குத்தக்கபடி வரிபோட ஆலோசனைசெய்துகொண்டிருக்கிறார்களாம். இப்பொழுது ஒருகட்டிடம் அந்நகரத்தில் கட்டப்பட்டுவருகின்றது. அதுகட்டி முடிந்ததும், 500-அடி உயரமுள்ளதாகவும் உலகத்திலுள்ள எல்ல ஆபீஸ் கட்டிடங்களையும்விடப் பெரியதாகவு மிருக்குமாம். இதற்கு 37-நிலைமாடம் உண்டாம். இதைவிட உந்நதமான சிலகட்டிடங்களும் அந்த ந்யூயார்க்கில் உள்ளனவேனும், விஸ்தீர்ணத்தில் இதுதான் மற்றெல்லாவற்றிலும் பெரிதெனப்படுகிறது. இதன்கீழ் நிலம் விலை ரூபா 500,000-ஆம்.